

A jöltevők emlékűnnepélyére.*

Mély csend terül az ünneplő teremre:
nagy tettet méltat ének és beszéd,
jó tetteket, melyekből évről-évre
teremtő áldás árad szerte-szét.
Legyen egy hanggal változóbb a kórus!
az ünneplésben én is részt veszek
s az emlékek fénylő szövéténekénél
elmúlt időkbe visz a képzelet...

Kik voltak ők s mért jöltevők — valóban?!
Dus asztaláról majd mindenki ad,
felé ha kin sikoltoz elhalóan,
nyomor szavára hogyha felriad.
Az egyik szívből ad, színből a másik,
mert éhezi a szép dicséretet,
a harmadik ad pusztá kedvtelésből,
hogy élvezze a koldus-éneket!

Ezek mind-mind a pillanatra néztek,
a holnapot nem látta két szemük,
áldást ezért egy-két ember ha mondott,
mikor a sirba-hullott életük.
Mert minden érték jóért jött az égből,
hogy pillanatra boldoggá tegyen:
magasba nyuló célokért kell élnen
a jószívű, hogy — jöltevő legyen!

Két kincse van a földön minden népnek,
nélkülük léte sivar, mostoha:
egyik a csendes, Istenváró templom,
másik a tudás-táró iskola.
Mindkettő kincset ér, mert kincset áraszt,
mely értékkel tán föl sem mérhető,
jövendő kincsét gyűjti ott a lélek
s a lélekkincs: legdrágább drágakő.

Mély csend terült az ünneplő teremre,
tettekről szólott ének és beszéd,
jó tettekről, melyekből évről-évre
teremtő áldás árad szerte-szét.
Legyen emlékükk köztünk százszor áldott
s gyümölcsöt-termő minden pillanat,
melyen a szív szent emlékükknek áldoz,
míg ők nyugosznak horpadt sir alatt.

A jöltevők a diplomokra néztek,
míg gyült a pénz a munkáskezük nyomán
s ha este fáradtan pihenni-tértek:
gondolatuk ott járt az iskolán,
hol eljövendő életek irányát
komoly tudás törvénye szabja ki,
hol vértéződnék élet-küzdelemre
egy új jövendő ifju tagjai.

Elgondolkoztak: sok szegény gyerek van,
ki lelkében nagy kincset rejteget,
tehetsége, ha napvilágra tárul,
megostromolja tán a kék eget!
Az élet szerteágazó mezőin
itt sincsen szántás — ott sincs, csak ugar,
száz munka vár és oly kevés a munkás:
ugy kell az ifju fő, az ifju kar.

Az élet legszebb céljára eszméltek:
tudásuk biztosabb jövőt jelent! —
s dolgos kezük gyümölcsét egyberakva,
— bár küzdelemmel élték a jelent —
amijük volt az iskolának adták.
Jövendőt nőtt a pénzé-vált kalász
s a kis vagyon lett sok szegény diáknak
sorsot építő, szent vigasztalás.

Ki sorsot épít másnak, önmagának
örökké-tartó emléket emelt,
mert szelleme ott él azok lelkében,
kiket jósága emberré nevelt.
Az adakozó ugy lesz jöltevővé,
ha messze nézőn — sorsokat teremt,
neve, míg ember él e földön, áldott,
jövőre biztató emléke szent!

Fülöp József.

* Az Egyetemes Lelkészkör pályázatán szorgalomdíjat nyert költemény.

Külföldi egyházi hírek.

A jövő esztendőekben a nagy egyházi világszövetségek hatalmas konferenciákat szándékoznak egybehívni, hogy azokon az evangéliumi egyházi élet nagy kérdéseit megvitassák. Az 1937. év nyarán ugyanakkor, amikor Oxfordban az unitáriusok világszövetsége is megrendezi háromévenként tartani szokott nagy találkozóját, ott fog ülésezni a stockholmi mozgalom a Conference for Life and Work, melynek munkájába az összes átfogójellegű egyházi szervezetek és célgondolatot ápoló szövetségek bekapcsolódtak. Ez a konferencia a gyakorlati keresztény élet evangéliumának megvalósítását keresi, s gyűlésein az összes protestáns és görögkeleti egyházak hivatalos képviselői is részt fognak venni. Az ott résztvevő képviselők által reprezentált egyházakkal szemben a római kereszténység kisebbségben marad. Egyházi életünknek nagy hátrányára szolgálna, ha még mindig nem ismernénk fel az ökuménikus világmozgalmak jelentőségét s egyházunk legalább megfigyelőkkel nem képviseltetné magát ezeken a gyűléseken. Ugyanebben az évben a sckóciai Edinburgban tartja meg találkozását az a másik mozgalom, melyet első gyűlése helyéről lausannei eszmei tartalma után pedig Conference on Faith and Order mozgalomnak neveznek. Ezen a konferencián egyházunknak sok keresni valója nincsen, mert itt azok gyűléseznek és keresik a hités az egyházszervezet egységesítésének utjait, akik a szentháromság dogmája alapján állva keresik meg hitük igazságainak utjait. De figyelemmel kell lennünk arra, hogy a világ orthodox protestáns és keleti egyházai ezen a téren is sokat dolgoznak, s ma a baráti kapcsolat a szellemi lélekközösség a nyugati orthodox és a keleti görög egyházak között sokkal erősebb, s egyre szervezettebben kiépülőbb, mint volt valaha a történelem folyamán. Ennek gyakorlati értékét az unitárius egyházpolitika még nem ismerte fel, s így árát csak ezután fogja megfizetni. Az azután következő 1938. év is két nagy konferenciát fog eredményezni. Az egyikben valamelyik indiai városban a világ hatalmas missziós szervezetei és egyesületei, valamint a misszió területeken létesült fiatal keresztény egyházak képviselői gyűlnek egybe, hogy a külmiszió, a keresztény nevelés és a fehér és nem fehér, de kereszt-